

Księga Joela i laodycejski Kościół

Adwentystów Dnia Siódmego - numer dziesiąty

Jeff Pippenger

2025-12-14

Numer dziesięć

Zajmujemy się częścią widzenia Izajasza, która zaczyna się w rozdziale siódmym i trwa aż do końca rozdziału dwunastego. Czynimy to, ponieważ w roku 1850 "Pan wyciągnął swoją rękę po raz drugi, aby zgromadzić" resztkę Jego ludu. Ustanawiamy drogowskazy z lat 1844–1863 na właściwym miejscu. '1850' i drugie zgromadzenie to jeden z tych drogowskazów.

Gdy tylko widzenie Izajasza rozpoczyna się w pierwszym wersecie rozdziału siódmego, każde wystąpienie wyrażenia w rodzaju „w owym dniu” należy osadzić w ustalonym prorockim kontekście rozdziału siódmego. Kluczem do właściwego zrozumienia tego widzenia jest świadomość, że proroctwo działa według zasad powtórzenia i rozszerzenia, a ta zasada jest obecna w tym widzeniu.

Różne prorocze prawdy, zidentyfikowane w widzeniu Izajasza, począwszy od szóstego rozdziału, należy rozpatrywać z perspektywy, że „przede wszystkim” Izajasz przedstawia duszę, która została namaszczona w dniu 9/11, aby ogłosić, że nadszedł deszcz późny. W tym uświęconym kontekście siódmy rozdział Izajasza ilustruje właśnie ten lęk, który prorok przedstawił w rozdziale szóstym, gdy zadał pytanie: „jak długo” będzie musiał przekazywać poselstwo 9/11 odstępczemu kościołowi, który ‘miał oczy, ale nie chciał widzieć, i uszy, ale nie chciał słyszeć’?

W widzeniu niegodziwy i głupi król Achaz jest symbolem Laodycejczyka, który nie przyjmie ostrzeżenia zawartego w poselstwie o późnym deszczu, jak przedstawiają to strażnicy — reprezentowani przez Izajasza i jego synów — którzy stawiają czoła niegodziwemu i głupiemu Achazowi.

9/11 wkroczyło w proroczą historię Daniela 11:40, więc gdy Izajasz jest umiejscowiony przy 9/11 w rozdziale szóstym, jest proroczo umieszczony w obrębie wersetu 40 Daniela 11, ale co ważniejsze, jest umieszczony w „ukrytej historii wersetu czterdziestego”. Ukryta historia wersetu czterdziestego rozpoczęła się, gdy werset spełnił się w 1989 roku wraz z upadkiem Związku Radzieckiego. Od 1989 aż do prawa niedzielnego z wersetu czterdziestego pierwszego trwa „ukryta historia wersetu czterdziestego”, która zostaje odpieczętowana przez Lwa z pokolenia Judy właśnie w tej „ukrytej historii”. To, co wynika z naszych rozważań o Izajaszu jako posłańcu późnego deszczu po 9/11, to że jedną częścią przesłania późnego deszczu, które Izajasz ogłasza, jest Daniela 11:41-45.

Stojąc proroczo przy 9/11, Izajasz w rozdziale dziesiątym przedstawia ostrzeżenie, że następnym wydarzeniem będzie "niesprawiedliwy dekret", czyli ustawa niedzielna, przedstawiona w wersecie czterdziestym pierwszym jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Ilustracja Izajasza dotycząca

przesłania późnego deszczu jest osadzona w 'ukrytej historii' wersetu czterdziestego, po 9/11. Wypełnienie wersetu czterdziestego w 1989 roku umieszcza Izajasza po 1989 roku, w momencie 9/11, gdzie zostaje namaszczone węglem z ołtarza. Izajasz reprezentuje posłańca, którego przesłanie obejmuje ostatnie sześć wersetów jedenastego rozdziału Księgi Daniela.

Izajasz stwierdza wprost, że on i jego dzieci są na znaki i cuda. W rozdziale siódmym, w wersecie trzecim, Izajasz i jego syn są przy kanale wodnym z górnego zbiornika, na gościńcu przy polu folusznika. Izajasz przedstawia poselstwo późnego deszczu, do którego głoszenia został namaszczone w rozdziale szóstym, i stoi przy trzech symbolach późnego deszczu, a towarzyszy mu jego syn Sze'ar-Jazub. Kanał górnego zbiornika jest proroczą aluzją do dwóch rur wypełnionych złotym olejem, które wskazuje prorok Zachariasz, a o których Siostra White tak często pisze; wskazują one na poselstwo, które pochodzi z kanału górnego zbiornika w poselstwie późnego deszczu.

Kanał Izajasza łączy się z dwoma przewodami Zachariasza, a komentarz Ellen White wiąże Zachariasza z przypowieścią o dziesięciu pannach. Izajasz zostaje upokorzony do prochu w rozdziale szóstym, gdy widzi chwałę Pana. Podejmuje się nieść poselstwo przedstawione w wersecie trzecim jako poselstwo, które rozświetla ziemię chwałą Bożą. I zostaje oczyszczony węglem z ołtarza, a następnie stoi przy sadzawce utworzonej przez wodę z górnego zbiornika. W rozdziale dwudziestym ósmym Izajasz określa poselstwo późnego deszczu jako "linia na linię", a w wersecie trzecim górnego zbiornika reprezentuje kilka linii proroczych.

Izajasz, reprezentując duszę w 9/11, stałby tylko tam, gdzie złota oliwa spływa z górnego stawu, gdyby ta dusza zapytała o dobrą drogę, która prowadzi do Jeremiaszowej dawnej ścieżki, czyli do Izajaszowego „gościńca (ścieżki) przy polu folusznika”, gdzie znajduje się Jeremiaszowy „odpoczynek”. Poselstwo Izajasza o późnym deszczu opiera się nie tylko na linii dziesięciu pannień, Zachariaszowej linii dwóch złotych przewodów, Jeremiaszowej linii dawnej ścieżki, lecz Izajasz stoi także na „polu folusznika”, gdzie Posłaniec Przymierza oczyszcza i przetapia synów Lewiego jak srebro i złoto.

Jest to bardzo łatwe prorocze zadanie, by wprowadzić inne linie do trzeciego wersetu siódmego rozdziału. Oliwa Zachariasza i dziesięć pannień łączą się z drabiną Jakuba oraz z pierwszymi dwoma wersetami Objawienia, gdyż wszystkie one odnoszą się do procesu komunikacji między Bogiem a człowiekiem. Dawna ścieżka Jeremiasza obejmuje „strażnika”, który dmie w trąbę, a którego bezbożny i głupi król Achaz nie chce słuchać. Ta trąba wciąga wszystkie trąby prorocstwa, jak również proroczych strażników, na „gościńiec” Izajasza, gdzie Izajasz i jego syn stoją, aby przekazać poselstwo przywódcy Laodycei.

Izajasz i jego syn Sze'ar-Jazub, co znaczy „resztko powróci”, stoją razem i ilustrują ogłoszenie poselstwa o późnym deszczu, które nadeszło 11 września. Idą na spotkanie niegodziwego króla Achaza i jako ojciec i syn przedstawiają symbol Alfego i Omegi, nadrzędnej zasady metodologii „linia po linii”. „Linia po linii” to zasada, którą zobrazowała millerowska zasada „dzień/rok”.

11 sierpnia 1840 r. wypełniło się prorocstwo islamu dotyczące drugiego „biada” z rozdziału dziewiątego Księgi Objawienia, a millerowska zasada „dzień/rok” została potwierdzona, co

wzmocniło przepowiednię Millera dotyczącą roku 1843, opartą na zasadzie dzień/rok. 11 września 2001 r. wypełniło się proroctwo islamu dotyczące trzeciego „biada” z rozdziałów dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Księgi Objawienia, a zasada alfy (11.08.1840) i omegi (9/11) została potwierdzona, gdy potężny anioł z rozdziału osiemnastego Księgi Objawienia zstąpił, a wielkie budynki Nowego Jorku runęły — tak jak potężny anioł z rozdziału dziesiątego Księgi Objawienia zstąpił 11 sierpnia 1840 r., gdy wypełniła się alfa, która prefigurowała omegę.

Nie tylko Izajasz i jego syn odzwierciedlają podstawową zasadę „linia po linii”, lecz także reprezentują poselstwo Eliasza, które jest ukazane poprzez relację ojca i jego dzieci. Poselstwo Eliasza, ogłaszane tuż przed wielkim i strasznym dniem Pana, wskazuje na poselstwo, które przychodzi tuż przed rozpoczęciem wykonawczych sądów Bożych. Wykonawcze sądy Boże stanowią okres, który jest „wielkim i strasznym dniem Pana”. Okres ten zaczyna się wraz z ustawą niedzielną i trwa aż do siedmiu ostatnich plag. Okres zaczyna się ustawą niedzielną i kończy się siedmioma ostatnimi plagami. Poselstwo Eliasza jest więc oparte na zasadzie alfy i omegi, połączonej z ostrzeżeniem o zbliżaniu się zamknięcia czasu łaski. Z poselstwem Eliasza wiążą się także różne linie prorocze oparte na Eliaszu, gdyż Elias, według Jezusa, reprezentował Jana Chrzciciela, a zarówno Elias, jak i Jan, według Siostry White, reprezentowali Williama Millera; razem zaś Elias i Jan Chrzciciel reprezentują zarówno sto czterdzieści cztery tysiące (Elias), jak i wielki tłum z siódmego rozdziału Objawienia (Jan).

Izajasz i jego syn stoją przy starych ścieżkach, które są fundamentami, i otrzymują złoty olej, gdyż są mądrymi pannami, które przechodzą proces oczyszczania przez folusznika, który wypełnił się 22 października 1844 roku, prefigurując ustawę niedzielną. Izajasz i resztki, która powraca (bo właśnie to oznacza imię jego syna, Shearjashuba), reprezentują resztkę, która „powraca” do starych ścieżek w czasie 9/11. Relacja ojciec–resztki, która jest także relacją alfa i omega, a także relacją Eliasza „serc ojców i dzieci”, wskazuje, że Ojciec Miller i jego relacja do ruchu resztki pierwszego anioła tworzyli ruch alfa Filadelfii. W ruchu alfa Ojciec Miller został utożsamiony z Eliaszem i Janem Chrzcicielem, którego Jezus wskazał jako posłańca przygotowującego drogę Posłańcowi Przymierza. Wszystkie te proroctwa wypełnienia w historii alfa pierwszego i drugiego anioła powtarzają się w historii omegi trzeciego anioła.

Są jeszcze ważniejsze fakty dotyczące ilustracji Izajasza w widzeniu, ale tutaj jedynie wskazujemy, że Izajasz konkretnie wskazuje na rozmaite prawdy, które składają się na sedno poselstwa późnego deszczu 9/11. Wszystkie te linie, o których właśnie mówiliśmy, i oczywiście wiele innych, znajdują się w trzecim wersecie siódmego rozdziału.

W wersecie ósmym prorocza prawda nabiera mocy, gdy zostaje wskazany klucz, który otwiera „ukrytą historię werseku czterdziestego”, i, co zdumiewające, ten klucz zostaje zidentyfikowany w tym samym wersecie, w którym zaznaczony jest początek obu 2520-letnich proroctw czasowych.

Bo stolicą Syrii jest Damaszek, a głową Damaszku jest Rezin; i w ciągu sześćdziesięciu pięciu lat Efraim zostanie złamany, tak że nie będzie ludem. A stolicą Efraima jest Samaria, a głową Samarii jest syn Remaliasza.

Jeżeli nie uwierzycie, zaiste nie ostaniecie się. Izajasza 7:8, 9.

Ilustracja poselstwa późnego deszczu u Izajasza obejmuje Mojżeszowe „siedem razy”, gdyż prorocstwo o sześćdziesięciu pięciu latach z wersetu ósmego wskazuje punkt wyjścia dla rozproszenia Izraela trwającego 2520 lat zarówno dla królestwa północnego, jak i południowego. W tym samym wersecie znajduje się klucz, który łączy trzy linie prorocze: upadek Związku Radzieckiego w 1989 roku z wersetu czterdziestego rozdziału jedenastego Księgi Daniela, werset dziesiąty tego rozdziału oraz werset ósmy rozdziału ósmego Księgi Izajasza. Te trzy linie (Izajasz 8:8; Daniel 11:10, 40). Kluczem są „głowy” z wersetów ósmego i dziewiątego. Gdy klucz „głów” zastosuje się do tych trzech równoległych wersetów, otwierają się drzwi do historii wojny na Ukrainie i wkrótce nadchodzącej III wojny światowej. Gdy te prorocze drzwi zostaną otwarte, wersety jedenasty–szesnasty rozdziału jedenastego Księgi Daniela okazują się historią równoległą do wersetu czterdziestego tego rozdziału po upadku Związku Radzieckiego w 1989 roku. Odsłonięcie „ukrytej historii wersetu czterdziestego” jest prawdą należącą do nielicznych, które są rozpoznawane jako odpieczętowywane w związku z odpieczętowaniem Objawienia Jezusa Chrystusa tuż przed zakończeniem czasu próby.

Werset pierwszy rozdziału ósmego Księgi Izajasza zaczyna się słowem „Ponadto”, wskazując, że rozdział ósmy ma się nakładać na rozdział siódmy. Poza tym, że pierwszym słowem jest „Ponadto”, werset trzeci rozdziału ósmego jest powiązany z wersetem trzecim rozdziału siódmego jako drugie świadectwo, że oba rozdziały należy stosować linia za linią. Oba „trzecie” wersety wymieniają jednego z synów Izajasza, a ich imiona mówią o proroczym przesłaniu zawartym w tej historii. Shearjashub znaczy „reszta powróci”, a Mahershalalhashbaz znaczy „prędko do łupu”. Najpierw wspomniany jest Shearjashub, potem Mahershalalhashbaz (który jest najdłuższym imieniem w Biblii). Alfa, reprezentowana przez „1”, jest mniejsza i w tym przypadku wręcz określona jako „reszta”, a omega, reprezentowana przez „22”, jest większa i jest przedstawiona przez najdłuższe imię w Biblii, jednocześnie symbolizując szybkie posunięcia prawa niedzielnego.

Alfa-resztką, reprezentowaną przez Shearjashuba, jest w wersecie trzecim razem ze swoim ojcem o imieniu Isaiah. Razem są alfą i omegą i stoją w miejscu, które składa się z trzech odrębnych odniesień do późnego deszczu.

Wtedy Pan rzekł do Izajasza: Wyjdź teraz naprzeciw Achazowi, ty i twój syn, Sze’ar-Jazub, na końcu kanału górnego zbiornika, na drodze do pola folusznika. Izajasz 7:3.

Izajasz jest symbolem stu czterdziestu czterech tysięcy i, reprezentując wezwanie 9/11, Izajasz reprezentuje także wezwanie z lipca 2023 roku. W czasie 9/11 Izajasz jest laodycejczykiem, reprezentowanym przez Jakuba, uzurpatora, który zamierzał odebrać Ezawowi pierworództwo, gdy adwentyzm zostaje wypłuty z ust Pana, a w 2023 roku Izajasz przedstawia Izraela, zwycięzcę. Izajasz przedstawia kogoś, kto głosił Boże poselstwo, kto uświadamia sobie, że jest laodycejczykiem, a następnie rozżarzony węgiel oczyszcza go, czyniąc go filadelfianinem.

Izajasz miał wspaniałe widzenie chwały Bożej. Ujrzał przejaw mocy Bożej, a po ujrzaniu Jego majestatu przyszło do niego poselstwo, aby pójść i wykonać pewne dzieło. Czuł się całkowicie niegodny tego zadania. Co sprawiło, że uważał się za niegodnego? Czy uważał się za niegodnego, zanim ujrzał chwałę Bożą? — Nie; wyobrażał sobie, że jest sprawiedliwy przed Bogiem; lecz gdy objawiła mu się chwała Pana Zastępów, gdy ujrzał niewysłowiony majestat

Boga, powiedział: «Jestem zgubiony; bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg; gdyż moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów». Wtedy przyleciał do mnie jeden z serafinów, mając w ręce rozżarzony węgiel, który szczypcami wziął z ołtarza, i dotknął nim moich ust, mówiąc: «Oto dotknęło to twoich warg; twoja wina została zmazana, a twój grzech oczyszczony». To jest dzieło, którego każdy z nas potrzebuje, aby zostało w nim dokonane. Chcemy, by rozżarzony węgiel z ołtarza został przyłożony do naszych warg. Chcemy usłyszeć wypowiedziane słowo: «Twoja wina została zmazana, a twój grzech oczyszczony» Review and Herald, 4 czerwca 1889.

Zwrot „Jak długo” w szóstym rozdziale Księgi Izajasza jest symbolem okresu od 11 września aż do ustawy niedzielnej, a rozdział szósty stanowi przedstawienie 11 września. Rozdziały od siódmego do dziewiątego przedstawiają poselstwo, które Izajasz przekazał odstępczemu przywództwu Judy, oraz ilustrację tego, co ma miejsce w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, gdy pijacy Efraima potykają się. W tej samej wizji Izajasz zapisuje:

Oto ja i dzieci, które dał mi Pan, jesteście znakami i cudami w Izraelu od Pana Zastępów, który mieszka na górze Syjon. Izajasza 8:18.

Izajasz i jego dzieci są znakami w obrębie zagadek zawartych w rozdziałach siódmym–dziewiątym. Rozdziały siódmy–dziewiąty stanowią punkt odniesienia całej wizji, jeśli chodzi o wszelkie odwołania do „owego dnia” lub „owego czasu”. Werset osiemnasty stwierdza, że Izajasz i jego synowie są znakami, a wersety otaczające werset osiemnasty określają okres, w którym znaki te mają zostać rozpoznane.

I wielu spośród nich potknie się, upadnie, zostanie zdruzgotanych, schwytanych w sidła i pojmanyh. Zwiąż świadectwo, zapieczętuj prawo pośród moich uczniów. A ja będę oczekiwał Pana, który zakrywa swoje oblicze przed domem Jakuba, i będę go szukał.

Oto ja i dzieci, które dał mi Pan, jesteście znakami i cudami w Izraelu od Pana Zastępów, który mieszka na górze Syjon. Izajasz 8:15-18.

Ci, którzy "oczekują Pana", są reprezentowani przez Izajasza i jego dwóch synów. To ci, wobec których Pan zakrył "swoje oblicze", co jest cechą tych, którzy po lipcu 2023 roku uświadamiają sobie wymagania modlitwy z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej. Uświadamiają sobie, że ich wyznanie musi obejmować to, iż Pan postępował wobec nich przeciwnie, to znaczy zakrył przed nimi swoje oblicze.

„Związać świadectwo, zapieczętować prawo” to zapieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy, którzy są przeciwstawieni „wielu”. „Wielu” jest powołanych, lecz niewielu wybranych. Wielu jest przeciwstawionych Izajaszowi i jego dwóm synom, przedstawionym jako nieliczni. „Wielu” to pięć głupich pańien i z tego powodu spotyka ich pięć rzeczy: „potkną się, upadną, zostaną rozbici, usidleni i pochyceni”. Potykają się, ponieważ odrzucili poselstwo późnego deszczu.

Bo bełkoczącymi wargami i obcym językiem przemówi do tego ludu. Do których rzekł: To jest odpoczynek, dzięki któremu możecie dać odpocząć znużonemu; i to jest pokrzepienie; lecz oni nie chcieli słuchać. Lecz słowo Pana stało się dla nich: nakaz za nakazem, nakaz za nakazem;

przepis za przepisem, przepis za przepisem; tu trochę, tam trochę; aby poszli i upadli wstecz, i zostali potłuczeni, usidleni i pojmani. Izajasza 28:11-13.

W czasie pieczętowania w rozdziale ósmym Izajasz opisuje upadek niegodziwych, zobrazowany postacią Achaza, i wskazuje tę samą grupę w trzynastym wersecie rozdziału dwudziestego ósmego. Powodem ich „upadku” jest odrzucenie poselstwa późnego deszczu, które dla nich było „nakaz za nakazem” i było przedstawiane przez tych, których ukazano jako mających bełkoczące wargi. Spierający się Żydzi w dniu Pięćdziesiątnicy oskarżyli uczniów o pijaństwo, ponieważ nie potrafili zrozumieć poselstwa. W ich mniemaniu było ono przedstawiane bełkoczącymi wargami.

W wersecie trzecim rozdziału siódmego Izajasz, będący proroczą alfą wobec swego syna Shearjashuba, który z kolei jest omegą w odniesieniu do swego ojca, ale także alfą w odniesieniu do swego brata. Jako przedstawiciele Alfy i Omegi stoją tam, gdzie dwa złote przewody z niebiańskiego sanktuarium tworzą zbiornik, tuż przy gościńcu starej ścieżki Jeremiasza, na polu, gdzie płótno zostaje przemienione z poplamionego w czystą biel, gdy Posłaniec Przymierza oczyszcza synów Lewiego, a także Izajasza i Shearjashuba. Tam przedstawia nikczemnemu i głupiemu królowi Achazowi starą ścieżkę Mojżesza — przesłanie o „siedmiu razach” z rozdziału dwudziestego szóstego Księgi Kapłańskiej — które ustanawia w tym samym wersecie, że „głowa” to król, albo królestwo króla, albo stolica królestwa.

Ten klucz otwiera zrozumienie Słowa Bożego, tak aby wojna na Ukrainie, która rozpoczęła się w 2014 roku, mogła być postrzegana jako temat proroctw biblijnych, przedstawiony jako mający miejsce w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy oraz w historii ostatnich trzech prezydentów Stanów Zjednoczonych. Poselstwo późnego deszczu jest przedstawione przez Izajasza w rozdziałach dziesiątym i jedenastym i opisuje wewnętrzną i zewnętrzną historię ostatnich sześciu wersetów jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Pierwszy werset, werset czterdziesty, jest zilustrowany przez Izajasza w rozdziałach od szóstego do dziewiątego, a następnie w rozdziałach dziesiątym i jedenastym przedstawione jest poselstwo odpieczętowane w wewnętrznej i zewnętrznej historii roku 1989. Każdy główny element poselstwa późnego deszczu jest przedstawiony w widzeniu.

Ostatnie wersety rozdziału dziesiątego wskazują na tę samą proroczą historię, którą przedstawiają ostatnie wersety rozdziału jedenastego. Rozdział dziesiąty jest zewnętrzny, a jedenasty wewnętrzny. W Księdze Objawienia siedem Kościołów należy do sfery wewnętrznej, a pieczęcie do zewnętrznej. W końcowych wersetach rozdziału dziesiątego władza papieska wymachuje ręką przeciwko Jerozolimie, w fragmencie równoległym do zakończenia władzy papieskiej bez nikogo, kto by jej pomógł, w wersecie czterdziestym piątym rozdziału jedenastego Księgi Daniela.

Jeszcze tego dnia zatrzyma się w Nob: zamacha ręką przeciw górze córki Syjonu, wzgórz Jerozolimy. Oto Pan, Pan Zastępów, odrąbie konar grozą; i wysocy wzrostem będą ścięci, a pyszni będą poniżeni. I żelazem wytnie gęstwiny lasu, a Liban padnie od mocarza. Izajasza 10:32-34.

Koniec rozdziału dziesiątego jest zamknięciem ludzkiego czasu próby i tam też zamyka się rozdział jedenasty Księgi Daniela.

I rozbije namioty swego pałacu między morzami na wspaniałej świętej górze; lecz dojdzie do swego kresu i nikt mu nie pomoże. W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który stoi na straży synów twojego ludu; i nastanie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieje naród, aż do owego czasu; a w owym czasie twój lud będzie wybawiony, każdy, kto okaże się zapisany w księdze. Daniela 11:45, 12:1.

Rozdział dziesiąty zaczyna się w wersecie pierwszym od „niesprawiedliwego dekretu”, który Siostra White określa jako ustawę niedzielną.

Biada tym, którzy ustanawiają niesprawiedliwe ustawy i spisują krzywdzące przepisy. Izajasza 10:1.

Rozdział dziesiąty zaczyna się od prawa niedzielnego, które odpowiada wersetowi czterdziestemu pierwszemu jedenastego rozdziału Księgi Daniela, i kończy się paralełą do powstania Michała w historii związanej z werselem czterdziestym piątym jedenastego rozdziału Księgi Daniela.

Ustanowiono bałwochwalczy sabat, tak jak na równinie Dura ustawiono złoty posąg. I jak Nebukadnezar, król Babilonu, wydał dekret, że wszyscy, którzy nie padną i nie oddadzą czci temu posagowi, mają być zabici, tak zostanie ogłoszona proklamacja, że wszyscy, którzy nie będą okazywać poszanowania dla instytucji niedzielnej, zostaną ukarani więzieniem i śmiercią. W ten sposób sabat Pana jest deptany pod nogami. Lecz Pan oświadczył: 'Biada tym, którzy wydają niesprawiedliwe dekrety i spisują uciążliwe przepisy, które sami zarządzili' [Izajasza 10:1]. [Sofoniasza 1:14-18; 2:1-3, cytowane.] Manuscript Releases, tom 14, 91.

W „wielkim trzęsieniu ziemi” z jedenastego rozdziału Księgi Objawienia, które w wersecie trzynastym przedstawia prawo niedzielne, znajdują się trzy symbole islamu powiązane z „trzęsieniem ziemi”, które wstrząsa zwierzęciem z ziemi z trzynastego rozdziału Księgi Objawienia, gdy mówi ono jak smok. W rozdziale dziesiątym Księgi Izajasza prawo niedzielne przedstawione jest jako „bezprawny dekret”, nad którym wypowiedziano „biada”. W „wielkim trzęsieniu ziemi” z jedenastego rozdziału Księgi Objawienia, od wersetu trzynastego aż do osiemnastego, islam trzeciego „biada” zostaje zidentyfikowany przez cztery symbole islamu oraz uderzenie, jakie zadaje Stanom Zjednoczonym przy prawie niedzielnym; „I w teje godzinie było wielkie trzęsienie ziemi”, oraz „minęło drugie biada; a oto wkrótce nadchodzi trzecie biada. I zatrąbił siódmy anioł” „i narody się rozgniewały.”

Rozdział dziesiąty przedstawia władzę papieską od wersetu czterdziestego pierwszego w rozdziale jedenastym Księgi Daniela aż do wersetu czterdziestego piątego, kiedy papieństwo dobiega końca. Werselem czterdziestym nie jest częścią narracji w rozdziale dziesiątym, ponieważ Izajasz ilustruje „ukrytą historię” wersetu czterdziestego, gdy przesłanie późnego deszczu zostaje przedstawione odstępczemu kościołowi, reprezentowanemu przez Achaza. Zakończenie rozdziału jedenastego ukazuje wybawienie spod władzy papieskiej w tej samej historii.

A Pan całkowicie zniszczy jezioro morza egipskiego; swym potężnym wiatrem podniesie rękę nad rzeką, rozbije ją na siedem strumieni i sprawi, że ludzie przejdą suchą nogą. I będzie gościniec dla reszty jego ludu, pozostałej z Asyrii, jak było dla Izraela w dniu, gdy wyszedł z ziemi egipskiej. Izajasza 11:15–16.

Dziesiąty rozdział Księgi Izajasza to aspekt zewnętrzny, a jedenasty — aspekt wewnętrzny tej samej historii. W Słowie Bożym jest wiele paralel między tym, co zewnętrzne, a tym, co wewnętrzne, a te dwa równoległe rozdziały przedstawiają ostrzeżenie trzeciego anioła, zawarte u Izajasza. Ostrzeżenie trzeciego anioła było na różne sposoby streszczane pod natchnieniem, lecz bardzo pomocny podział tego ostrzeżenia wskazuje, że dotyczy ono wydarzeń związanych z zamknięciem czasu łaski, a także podkreśla potrzebę osobistego przygotowania. Rozdział 10 Księgi Izajasza mówi o wydarzeniach, a rozdział 11 — o przygotowaniu.

Wydarzenia związane z zakończeniem czasu łaski oraz dziełem przygotowania do czasu ucisku są jasno przedstawione. Jednak rzesze nie mają o tych ważnych prawdach większego pojęcia, niż gdyby nigdy nie zostały objawione. Szatan czuwa, by wyrwać każde wrażenie, które mogłoby uczynić ich mądrymi ku zbawieniu, a czas ucisku zostanie ich nieprzygotowanymi.

Gdy Bóg posyła ludziom ostrzeżenia tak ważne, że są ukazywane jako ogłoszane przez świętych aniołów latających pośrodku nieba, wymaga, aby każdy człowiek obdarzony rozumem zważał na to poselstwo. Straszliwe sądy ogłoszone przeciwko oddawaniu czci bestii i jej obrazowi (Objawienie 14:9-11) powinny skłonić wszystkich do gorliwego badania prorocत्व, aby dowiedzieć się, czym jest znamię bestii i jak mają uniknąć jego przyjęcia. Lecz masy ludzi odwracają uszy od słuchania prawdy i zwracają się ku baśniom. Apostoł Paweł oświadczył, spoglądając ku czasom ostatecznym: "Przyjdzie czas, gdy zdrowej nauki nie ścierpią." 2 Tymoteusza 4:3. Ten czas już w pełni nadszedł. Rzesze nie chcą biblijnej prawdy, ponieważ kłóci się ona z pragnieniami grzesznego, miłującego świat serca; a Szatan podsuwa zwiedzenia, które miłują.

Ale Bóg będzie miał na ziemi lud, który będzie uznawał Biblię — i tylko Biblię — za normę wszystkich doktryn i podstawę wszelkich reform. Opinie uczonych, wnioski nauki, wyznania wiary lub uchwały soborów kościelnych — tak liczne i niezgodne, jak kościoły, które je reprezentują — oraz głos większości — żadne z nich, ani pojedynczo, ani wszystkie razem, nie powinny być uważane za dowód za lub przeciw jakiegokolwiek kwestii wiary. Zanim przyjmimy jakąkolwiek naukę czy nakaz, powinniśmy domagać się wyraźnego 'Tak mówi Pan' na jej poparcie.

Szatan nieustannie usiłuje skierować uwagę na człowieka zamiast na Boga. Skłania ludzi, by patrzyli na biskupów, pastorów, profesorów teologii jako na swoich przewodników, zamiast samodzielnie badać Pismo Święte, aby poznać swój obowiązek. Wtedy, kontrolując umysły tych przywódców, może wpływać na rzesze zgodnie ze swoją wolą. Wielki bój, 594, 595.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.